

[Agerschou]

bureaukratiet. Her er der efter vores opfattelse brug for en alvorlig ransagning, noget, man så småt er gået i gang med. Selv om der forhåbentlig vil blive draget konsekvenser af denne ransagning, vil det ikke efter vores opfattelse på nogen måde kunne løse de særlige økonomiske problemer, man har. I de kommende år forværes problemerne, som hr. Svend Auken var inde på.

En vej frem er efter vores opfattelse særtilskud som støtte på specielle områder eller særudligningsordninger, som der allerede er eksempler på. Det tror jeg ikke at man kan sno sig uden om, hvis man mener noget alvorligt med en støtte til København. Også hovedstadsudligningen er der grund til at kigge på.

Som alle ved, nåede kommunalreformen i 1970 ikke til hovedstadsregionen. De grundlæggende problemer bliver efter vores opfattelse ikke løst uden en ændret kommunal struktur. Århus midtby ville have haft præcis de samme problemer, hvis man her havde undladt en kommunalreform. Der er ingen naturlov, der siger, at en kommunalreform ikke kan gennemføres i hovedstadsregionen.

Det lykkedes regeringen at få nedlagt Hovedstadsrådet, der havde mange mangler, men kunne have været et samlende led for hovedstadsregionen i forbindelse med opgaver, der tydeligt gik ud over kommunegrænserne. Nu ser det ud til, at statsministeren halvvejs har fortrudt det. Han kommer i hvert tilfælde med et underligt projekt om et udviklingsselskab og et udviklingsråd. Udviklingsselskabet kunne måske være en god idé, alt efter opgaver og sammensætning, men udviklingsrådet minder om noget, man i Østeuropa er i fuld gang med at gøre op med. Det er helt ufolkeligt og udemokratisk.

SF har gennem årene fremsat flere forslag om en ændret struktur i hovedstadsregionen, herunder også forslag om en opdeling af Københavns Kommune i mindre enheder, f.eks. bydelskommuner. Det mener vi er helt nødvendigt, hvis befolkningen skal have de samme muligheder som i andre kommuner for at deltage i beslutningsprocesserne og have indflydelse på eget liv.

Som det foregår i dag, er byens administration alt for centraliseret. Der er alt for langt fra beslutningsmyndighederne til de enkelte borgere, og det fremmer hverken dynamikken eller trivsel.

Med hensyn til den dagsorden, der er fremsat, kan SF stemme for den. Der står blandt andet, at statsministerens redegørelse tages til efterretning. Jeg vil gerne understrege, at det for os betyder, at vi har læst redegørelsen, at vi har hørt den, men ikke at vi tiltræder alle forslag i den.

Vi har i vores folketingsgruppe haft en debat om, hvorvidt vi skulle være medforslagsstillere, men valgte ikke at være det. Efter at have hørt fru Connie Hedegaards tale i dag, er jeg glad for, at vi valgte den løsning.

Vi håber, at debatten i Folketingets Kommunaludvalg kan føre til noget perspektivrigt. Det vil bl.a. afhænge af, hvad der egentlig ligger bag de mange positive ord som kraftcenter og dynamisk udvikling, om det drejer sig om livet i København og dens befolkning, eller om det udelukkende handler om at konkurrere med andre hovedstæder på en måde, så f.eks. deres sociale problemer også kan blive en del af Københavns, en udvikling, der er godt på vej.

Rahbæk Møller (SF):

I tilknytning til hr. Agerschous indlæg skal jeg gøre nogle bemærkninger om erhvervsudviklingen i København.

At vi her taler om et stort problem, er der næppe nogen i salen der er uvidende om. Jeg skal ikke trøtte forsamlingen ved at gentage alle tallene på de industriarbejdspladser, der er forsvundet i de sidste 20 år; det må være nok at minde om, at Københavns Kommune har en af landets allerstørste arbejdsløshedsprocenter. Problemet er ikke i sig selv, at der ikke er arbejdspladser nok. Der er faktisk flere arbejdspladser i kommunen, end der er beboere i de aldersklasser, hvor folk står til rådighed for arbejdsmarkedet, men disse arbejdspladser er for en stor dels vedkommende kontorarbejdspladser, hvor de ansatte bor i kommunerne uden for København, mens der mangler arbejdspladser, der svarer til beboernes kvalifikationer. Årsagen til denne skæve udvikling kan langtfra kun findes uden for København; heri er jeg enig med fru Connie Hedegaard. Københavns bystyre må påtage sig en meget stor del af ansvaret for udviklingen.

I det store flertal af landets kommuner har man efterhånden fundet ud af at føre erhvervs politik. Rundt omkring findes der erhvervschefer og erhvervsråd, der har til opgave at pleje de